

दानियेलको पुस्तक - एक सय त्रियानब्बे नम्बर

अन्त समयहरूको उद्घाटन: रूसको नियतिदेखि ट्रम्पको पुनरागमनसम्म र पशुको प्रतिमाको गठनसम्म

Jeff Pippenger

2024-04-23

निकट भविष्यमा रूसले युक्रेनको युद्ध विजयका साथ समाप्त गर्नेछ, र त्यो विजय नै पुटिन र रूसका लागि अन्तको आरम्भ साबित हुनेछ। जसरी गोर्बाचेभले आफ्नो साम्राज्यलाई पुनर्गठित (पेरेस्त्रोइका) गरे र त्यसपछि संयुक्त राष्ट्रसंघतर्फ गए, त्यसरी नै राजनीतिक रूसलाई संयुक्त राष्ट्रसंघको अधिकारान्तर्गत ल्याइनेछ, जबकि धार्मिक रूसलाई पोपसत्ताको नियन्त्रणअन्तर्गत ल्याइनेछ। ट्रम्प २०२४ मा निर्वाचित हुनेछन्, र विश्ववादी डेमोक्रेसीहरू तथा आफूलाई रिपब्लिकन भन्ने विश्ववादीहरूमाथि विजयी हुनेछन्, अनि पुटिन र रूसको पतनबाट उत्पन्न परिणामहरू समाधान गर्ने उद्देश्यले उनले संयुक्त राष्ट्रसंघका विश्ववादीहरूसँग एक गठबन्धन निर्माण गर्नेछन्। त्यसपछि टायरकी वेश्या रूसको पक्षमा मध्यस्थता गर्न अगाडि आउनेछ।

पानियमको युद्धमा पद चालीसका तीन युद्धहरूमध्ये पहिलो युद्धको इतिहास पुनः दोहोरिन्छ। सन् १९८९ मा सोभियत संघको पतनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको पहिलो युद्धमा, अन्तिम आठ राष्ट्रपतिहरूमध्ये पहिलोले पोपसत्ताको प्रतिनिधि सेनाको रूपमा सेवा गर्‍यो। त्यो पहिलो राष्ट्रपति एक रिपब्लिकन थियो, जसले अन्तिम पनि एक रिपब्लिकन राष्ट्रपति हुनेछ भन्ने सङ्केत दियो। पहिलो राष्ट्रपति फलामे पर्दाको पर्खालसम्बन्धी आफ्नो वक्तृत्वका लागि परिचित थियो, जुन एक भविष्यसूचक मार्गचिह्नको रूपमा ९ नोभेम्बर १९८९ मा बर्लिनको पर्खाल ढलेसँगै ढल्यो। अन्तिम रिपब्लिकन राष्ट्रपति संयुक्त राज्य अमेरिकाको दक्षिणी सीमाको पर्खालसम्बन्धी आफ्नो वक्तृत्वका लागि परिचित हुनेछ, र पर्खाल निर्माणसम्बन्धी ट्रम्पको साक्ष्यलाई चिह्नित गर्ने मार्गचिह्न आइतबारको व्यवस्था हुनेछ, जहाँ “मण्डली र राज्यको पृथक्करणको पर्खाल” भन्ने प्रतीकात्मक पर्खाल हटाइन्छ।

पहिलो राष्ट्रपति पूर्व सञ्चारमाध्यमका एक तारा थिए, जो आफ्ना तीक्ष्ण वक्तृत्वकला र हास्यबोधका लागि परिचित थिए। अन्तिम राष्ट्रपति पनि पूर्व सञ्चारमाध्यमका एक तारा हुन्, जो आफ्ना तीक्ष्ण वक्तृत्वकला र हास्यबोधका लागि परिचित छन्। सन् १९८९ ले सोभियत सङ्घ भनेर परिचित साम्राज्यको विघटनलाई चिह्नित गर्‍यो, र चालीसौं पदका तीन युद्धहरूमध्ये अन्तिमले रूस भनेर परिचित साम्राज्यको विघटनलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

पानियमको युद्ध चालीसौं पदको तेस्रो र अन्तिम युद्ध हो, र यसको प्रतिरूप पहिलो युद्धद्वारा देखाइएको थियो। जब पहिलो युद्ध समाप्त भयो, सम्पूर्ण संसारले संसारको एकमात्र महाशक्ति संयुक्त राज्य अमेरिका हो भन्ने कुरा स्वीकार गर्‍यो। त्यही विश्वव्यापी प्रभुत्व अन्तिम युद्धको निष्कर्षमा पुनः दोहोरिनेछ, किनकि त्यहीँ, Antiochus III र म्यासेडोनका Philip बीच गठन गरिएको गठबन्धन (संयुक्त राज्य अमेरिका र संयुक्त राष्ट्रसंघ) हुँदाहुँदै पनि, संयुक्त राज्य अमेरिका (झूटा अगमवक्ता) दस राजाहरूका प्रमुख राजा (अजिङ्गर—संयुक्त राष्ट्रसंघ) को रूपमा स्थापित गरिनेछ।

चालीसौं पदका यी तीन युद्धहरूले “सत्य” को हस्ताक्षर वहन गर्छन्, किनकि पहिलोले अन्तिमको प्रतिनिधित्व गर्छ, र बीचको युद्धले विद्रोहको प्रतिनिधित्व गर्छ। पहिलो र अन्तिम विजयी प्रतिनिधि सेना (संयुक्त राज्य अमेरिका) विजयी हुन्छ, तर दोस्रो प्रतिनिधि सेना पराजित हुन्छ, र दोस्रो प्रतिनिधि सेना नाजीवाद हो, जो विद्रोहको विश्वव्यापी प्रतीक हो।

डोनाल्ड ट्रम्पका तीनवटा राजनीतिक अभियानहरूले “सत्य” को हस्ताक्षर वहन गर्छन्, किनकि उनले आफ्नो पहिलो र अन्तिम अभियानमा चुनाव जित्छन्, तर बीचको अभियानमा उनी नास्तिकताको पशुद्वारा, जो ड्रागन-शक्ति हो, पराजित हुन्छन्—जो फेरि एकपटक हिब्रू वर्णमालाको तेह्रौँ अक्षरद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको विद्रोहको प्रतीक हो, र

जसले पहिलो र अन्तिम अक्षरसँग संयुक्त हुँदा हिब्रू शब्द “सत्य” बनाउँछ।

दानियेल ११ को पद १० ले १९८९ मा अन्तको समयलाई पहिचान गर्दछ, र पद १६ ले छिट्टै आउने आइतबारको व्यवस्थालाई पहिचान गर्दछ। पद १० देखि १५ सम्मले पद ४० को गुप्त इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्दछन्, जुन दानियेलको पुस्तकको त्यो अंश हो जो अन्तिम दिनहरूसम्म मोहरबन्द गरिएको थियो। जब पद १० देखि १५ सम्मलाई पद ४० को गुप्त इतिहासभित्र (लाइनमाथि लाइन) राखिन्छ, तब अन्तिम दिनहरूसित सम्बन्धित दानियेलको अंश अमोहरित हुन्छ। त्यो अंश छिट्टै आउने आइतबारको व्यवस्थामा सबाथ-पालकहरूका लागि अनुग्रहको समय बन्द हुनुभन्दा ठीक अघि अमोहरित हुन्छ। त्यसकारण यसले अन्तिम अथवा सातौँ मोहरलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

अनि जब उहाँले सातौँ मोहर खोल्नुभयो, तब करिब आधा घण्टाजति स्वर्गमा मौनता छायो। अनि मैले ती सात स्वर्गदूतहरूलाई देखें, जो परमेश्वरको सामु उभिएका थिए; र तिनीहरूलाई सात तुरहीहरू दिइयो। अनि अर्को एक स्वर्गदूत आयो र वेदीको नजिक उभियो, जसको हातमा सुनको धूपदान थियो; र उसलाई धेरै धूप दिइयो, ताकि उसले सिंहासनको सामु भएको सुनको वेदीमाथि सबै सन्तहरूका प्रार्थनासँगै त्यसलाई चढाओस्। अनि धूपको धुवाँ, जो सन्तहरूका प्रार्थनासँगै स्वर्गदूतको हातबाट परमेश्वरको सामु उक्लियो। अनि त्यस स्वर्गदूतले धूपदान लियो, र वेदीको आगोले त्यसलाई भर्‍यो, र पृथ्वीमा फालिदियो; अनि आवाजहरू, गर्जनहरू, बिजुलीहरू, र एउटा भूकम्प भए। अनि सात तुरही भएका ती सात स्वर्गदूतहरू फुक्नलाई तयार भए। प्रकाश ८:१-६।

सात तुरही भएका सात स्वर्गदूतहरूले संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्थाबाट आरम्भ हुने कार्यान्वयनात्मक न्यायलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र तिनीहरूले माइकल उठेर उभिनुहुने र मानव अनुग्रह-अवधि बन्द हुने बेला आरम्भ हुने कार्यान्वयनात्मक न्यायलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्छन्। पहिलो अवधिमा, अर्थात् आइतबारको व्यवस्थादेखि माइकल उठेर उभिनुहुने समयसम्म, परमेश्वरका न्यायहरू दयासँग मिश्रित हुन्छन्; तर त्यसपछि आउने सात अन्तिम महामारीहरू परमेश्वरका त्यस्ता न्यायहरू हुन्, जो दयासँग मिश्रित हुँदैनन्। सातौँ मोहरको खोल्नु त्यो समय हो, जब सात स्वर्गदूतहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएझैं कार्यान्वयनात्मक न्यायहरू तयार पारिँदै हुन्छन्।

दानियेलका अध्याय दुई र नौले “सन्तहरूका प्रार्थना” लाई जनावरहरूको प्रतिमासम्बन्धी नबुकदनेसरको गुप्त सपनासँग सम्बन्धित घटनाहरू बुझ्नका लागि गरिएको प्रार्थना, तथा लेवीव्यवस्था अध्याय छब्बीसका “सात पल्ट” सँग सम्बन्धित पश्चात्ताप र पापस्वीकारका रूपमा पहिचान गर्दछन्। “सुनको धूपदान” मा धूपसँग मिसाइएका, र परमेश्वरको सामु माथि उक्लिएका ती प्रार्थनाहरू, तिनीहरूद्वारा प्रार्थना गरिन्छ जो एक लाख चवालीस हजारमध्ये पर्न बोलाइएका छन्, जसले त्यस समयमा वेदीबाट आगो पृथ्वीमा फ्याँकिँदा जीवित परमेश्वरको छाप प्राप्त गर्छन्।

इजकिएल अध्याय नौमा, ती नौ सन्तहरू देश र मण्डलीमा गरिएका घृणित कामहरूका कारण सुस्केरा हाल्दै र विलाप गर्दैछन्, र पापप्रतिको आफ्नो गहिरो पश्चात्ताप प्रकट गर्दा, छाप लगाउने स्वर्गदूतले तिनीहरूका निधारमा एउटा चिन्ह लगाउँछ। प्रकाशको अध्याय आठमा जस्तै, विनाशकारी स्वर्गदूतहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका न्यायहरू पृष्ठभूमिमा त्यहीँ उभिएका छन्, छाप लगाउने कार्य समाप्त भएको आज्ञाको प्रतीक्षामा।

“असीमित परमेश्वरले अचूक यथार्थताका साथ अझै पनि सबै राष्ट्रहरूसित हिसाब राखिरहनुभएको छ। उहाँको करुणा पश्चात्तापका आह्वानहरूसहित प्रदान गरिरहँदा, यो हिसाब खुल्लै रहनेछ; तर जब ती अंकहरू परमेश्वरले निर्धारण गर्नुभएको एउटा निश्चित परिमाणमा पुग्छन्, तब उहाँको क्रोधको सेवाकाइ आरम्भ हुन्छ। हिसाब बन्द हुन्छ। दैवी धैर्य अन्त्य हुन्छ। तिनीहरूको पक्षमा दयाको बिन्ती अब रहँदैन।”

अगमवक्ताले युगहरूलाई हेर्दै यस समयलाई आफ्नो दर्शनको सामु प्रस्तुत भएको देखे। यस युगका राष्ट्रहरू अद्वितीय कृपाहरूका ग्रहणकर्ता भएका छन्। स्वर्गका आशीषहरूमध्ये उत्तमतम आशीषहरू तिनीहरूलाई दिइएका छन्, तर बद्दो घमण्ड, लोभ, मूर्तिपूजा, परमेश्वरप्रतिको तिरस्कार, र नीच कृतघ्नता तिनीहरूका विरुद्ध लेखिएका छन्। तिनीहरूले परमेश्वरसँगको आफ्नो हिसाब छिट्टै बन्द गर्दैछन्।

“तर मलाई कम्पित तुल्य बनाउने कुरा यो तथ्य हो कि जसले सबैभन्दा महान् प्रकाश र विशेषाधिकारहरू पाएका छन्, तिनीहरू नै व्याप्त अधर्मद्वारा दूषित भएका छन्। आफ्नो वरिपरिका अधर्मीहरूको प्रभावमा परेर, सत्यको दाबी गर्नेहरूमध्ये धेरैजनासमेत चिसा भएका छन् र दुष्टताको प्रबल प्रवाहले बगाइएका छन्। साँचो भक्तिभाव र पवित्रतामाथि गरिने सर्वव्यापी तिरस्कारले परमेश्वरसँग निकट रूपमा आबद्ध नहुनेहरूलाई उहाँको व्यवस्थाप्रतिको श्रद्धा गुमाउन प्रेरित गर्छ। यदि तिनीहरूले प्रकाशको अनुसरण गरिरहेका हुन्थे र हृदयदेखि नै सत्यको आज्ञापालन गरिरहेका हुन्थे भने, यसरी तुच्छ ठानिएको र पन्छाइएको बेला यो पवित्र व्यवस्था तिनीहरूलाई अझ बहुमूल्य प्रतीत हुनेथियो। परमेश्वरको व्यवस्थाप्रतिको अनादर जति प्रकट हुँदै जान्छ, त्यसका पालनकर्ताहरू र संसारबीचको भेदरेखा उति नै स्पष्ट हुँदै जान्छ। एक वर्गमा दैवी आज्ञाहरूको प्रेम त्यही अनुपातमा बढ्दछ, जसरी अर्को वर्गमा तिनीहरूप्रतिको तिरस्कार बढ्दै जान्छ।”

“संकट तीव्र गतिमा नजिक आइरहेको छ। द्रुत रूपमा बढिरहेका तथ्याङ्कहरूले देखाउँछन् कि परमेश्वरको आगमनद्वारा निरीक्षण गर्ने समय प्रायः आइपुगेको छ। उहाँ दण्ड दिन अनिच्छुक हुनुहुन्छ तापनि, उहाँले निश्चय नै दण्ड दिनुहुनेछ, र त्यो पनि चाँडै। जोहरू ज्योतिमा हिँड्छन्, तिनीहरूले नजिकिँदै गरेको विपत्तिका चिन्हहरू देख्नेछन्; तर तिनीहरू विनाशको प्रतीक्षामा शान्त, चिन्तारहित आशामा बसेर, परमेश्वरले निरीक्षणको दिनमा आफ्ना जनहरूलाई शरण दिनुहुनेछ भन्ने विश्वासद्वारा आफूलाई सान्त्वना दिँदै बसिरहुनुहुँदैन। त्यसको उल्टो। तिनीहरूले यो बुझ्नेका हुनुपर्छ कि अरूहरूलाई बचाउन परिश्रमपूर्वक काम गर्नु तिनीहरूको कर्तव्य हो, र सहायता प्राप्त गर्न दृढ विश्वाससाथ परमेश्वरतर्फ हेर्नुपर्छ। ‘धर्मी मानिसको प्रभावकारी, उत्कट प्रार्थनाले धेरै काम गर्छ।’”

“ईश्वरभक्तिको खमीरले आफ्नो शक्ति पूर्ण रूपमा गुमाएको छैन। जब मण्डलीको खतरा र निराशा सबैभन्दा ठूलो हुन्छ, तब ज्योतिमा दृढ उभिरहेको त्यो सानो समूहले देशमा भइरहेका घृणित कर्महरूका कारण सुस्केरा हाल्दै र विलाप गर्दै रहनेछ। तर विशेष गरी तिनीहरूका प्रार्थनाहरू मण्डलीकै पक्षमा उक्लनेछन्, किनकि त्यसका सदस्यहरू संसारको चालचलनअनुसार गर्दछन्।

यस विश्वासी थोरै जनहरूको हार्दिक प्रार्थनाहरू व्यर्थ जानेछैनन्। जब प्रभु प्रतिशोधकर्ता भई प्रकट हुनुहुन्छ, तब उहाँ तिनीहरू सबैका रक्षकको रूपमा पनि आउनुहुनेछ, जसले विश्वासलाई यसको शुद्धतामा सुरक्षित राखेका छन् र आफूलाई संसारबाट निष्कलंक राखेका छन्। यही समयमा परमेश्वरले आफ्ना चुन्नुभएकाहरूको पक्षमा प्रतिशोध गर्नुहुनेछ भनी प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ, जो उहाँकहाँ दिनरात पुकारा गर्छन्, यद्यपि उहाँले तिनीहरूसँग धेरै समयसम्म धैर्य धारण गर्नुहुन्छ।

“आदेश यस्तो छ: ‘सहरको बीचबाट, अर्थात् यरूशलेमको बीचबाट जाऊ, र त्यहाँ भइरहेका सबै घिनलाग्दा कामहरूका कारण सुस्केरा हाल्ने र विलाप गर्ने मानिसहरूका निधारमा एउटा चिन्ह लगाऊ।’ यसरी सुस्केरा हाल्ने र विलाप गर्नेहरूले जीवनका वचनहरू प्रचार गर्दै आएका थिए; तिनीहरूले हप्काएका, सल्लाह दिएका, र विनती गरेका थिए। कतिपय, जो परमेश्वरको अनादर गर्दै आएका थिए, पश्चात्ताप गरे र उहाँको सामु आफ्ना हृदयलाई नम्र तुल्याए। तर परमप्रभुको महिमा इसाएलबाट प्रस्थान गरिसकेको थियो; धेरैले अझै धर्मका बाह्य रूपहरू जारी राखे तापनि, उहाँको शक्ति र उपस्थिति त्यहाँ थिएन।” टेस्टिमोनिय, खण्ड ५, २०८-२१०।

दशौँदेखि पन्ध्रौँ पदसम्मले चालीसौँ पदको लुकेको इतिहासको मुहर खोल्दछन्, र यसो गर्दा तिनीहरूले एकै समयमा यो पनि चिन्हित गर्दछन् कि एक लाख चौवालीस हजारको छाप अहिले तिनीहरूमाथि लगाइँदैछ, जसले दोस्रो अध्यायमा दानिएल र तीन जना योग्य पुरुषहरूद्वारा, तथा नवौँ अध्यायमा दानिएलद्वारा प्रतिरूपित प्रार्थनाहरूका आवश्यकताहरू पूरा गरेका छन्। यी दुई प्रार्थनाबीचको भिन्नता यसरी चिन्हित गर्न सकिन्छ: एउटा भविष्यवाणीका बाह्य घटनाहरूलाई बुझ्नका लागि गरिएको प्रार्थना हो (दानिएल २), र अर्को भविष्यवाणीको आन्तरिक अनुभवलाई साकार तुल्याउनका लागि गरिएको प्रार्थना हो (दानिएल ९)। अर्को भिन्नता यो हो कि सन्तहरू सामूहिक रूपमा पशुको मूर्तिसम्बन्धी परीक्षाको सन्देशलाई बुझ्न खोजिरहेका छन् (दानिएल २), तर तिनीहरूले व्यक्तिगत रूपमा पूर्ण पश्चात्तापको कार्य सम्पन्न गर्नुपर्छ (दानिएल ९)। तिनीहरूका प्रार्थनाहरू इजकिएल ९ को प्रसङ्गभित्र हुनुपर्छ, किनकि तिनीहरू देशमा र मण्डलीमा भएका पापहरूका कारण शोकित हुनुपर्छ।

“जब उहाँको क्रोध न्यायका रूपमा प्रकट हुनेछ, त्यस समयमा खीष्टका यी नम्र, समर्पित अनुयायीहरू आफ्नो आत्मिक वेदनाद्वारा, जो विलाप, रुदन, ताडना र चेतावनीहरूमा प्रकट हुन्छ, संसारका बाँकी मानिसहरूबाट पृथक् चिनिनेछन्। जहाँ अरूहरूले विद्यमान दुष्टतामाथि आवरण हाल्ने र सर्वत्र व्याप्त महान् दुष्टतालाई बहाना बनाएर ढाकछोप गर्ने प्रयत्न गर्छन्, त्यहाँ परमेश्वरको आदरप्रति जोश र आत्माहरूका निम्ति प्रेम राख्नेहरूले कसैको कृपा पाउनका लागि मौनता धारण गर्नेछैनन्। अधर्मीहरूको अपवित्र कामहरू र कुराकानीले तिनीहरूका धर्मी प्राणहरू दिनदिनै व्याकुल हुन्छन्। अधर्मको उर्लंदो बाढीलाई रोक्न तिनीहरू असमर्थ छन्, त्यसैले तिनीहरू शोक र त्रासले भरिएका छन्। ठूलो ज्योति पाएकाहरूका घरमै धर्म तुच्छ ठानिएको देखेर तिनीहरू परमेश्वरका सामु शोक मनाउँछन्। किनकि मण्डलीभित्र प्रायः हरेक प्रकारका घमण्ड, लोभ, स्वार्थपरता र छल छन्, यसकारण तिनीहरू विलाप गर्छन् र आफ्ना प्राणलाई क्लेशित तुल्याउँछन्। ताडनातर्फ उक्साउने परमेश्वरको आत्मालाई खुट्टामुनि कुल्चिइन्छ, जबकि शैतानका सेवकहरू विजयी हुन्छन्। परमेश्वरको अपमान गरिन्छ, सत्यलाई प्रभावहीन बनाइन्छ।”

“जसले आफ्नै आत्मिक पतनको कारण शोक मान्दैनन्, न अरूका पापहरूका निम्ति विलाप गर्छन्, त्यस्ता वर्ग परमेश्वरको छापविनै छोडिनेछन्। प्रभुले आफ्ना दूतहरूलाई—हातमा संहारका हतियार लिएका पुरुषहरूलाई—यो आज्ञा दिनुहुन्छ: ‘तिमीहरू त्यसका पछि शहरभरि जाऊ, र प्रहार गर; तिमी आँखाले दया नगरोस्, न तिमीहरूले करुणा देखाओ: वृद्ध र जवान, दुवै कुमारिका, साना बालबालिका, र स्त्रीहरूलाई पूर्णतया मार; तर जसमा छाप छ, त्यस्तो कुनै मानिसको नजिक नजाऊ; अनि मेरो पवित्रस्थानबाट आरम्भ गर। तब तिनीहरूले घरको सामु रहेका वृद्ध पुरुषहरूबाट आरम्भ गरे।’”

“यहाँ हामी देख्छौं कि मण्डली—प्रभुको पवित्रस्थान—परमेश्वरको क्रोधको प्रहार अनुभव गर्ने पहिलो थियो। ती प्राचीन पुरुषहरू, जसलाई परमेश्वरले महान् ज्योति दिनुभएको थियो र जो जनताको आत्मिक हितका संरक्षकका रूपमा उभिएका थिए, उनीहरूले आफूलाई सुम्पिएको भरोसालाई विश्वासघात गरेका थिए। उनीहरूले यस्तो धारणा लिएका थिए कि पहिलेका दिनहरूमा जस्तै चमत्कारहरू र परमेश्वरको शक्तिको विशेष प्रकटता हामीले अपेक्षा गर्नु पर्दैन। समय बदलिएको छ। यी वचनहरूले तिनीहरूको अविश्वासलाई बल दिन्छन्, र तिनीहरू भन्छन्: प्रभुले न त भलो गर्नुहुनेछ, न त अनिष्ट। उहाँ आफ्ना जनहरूलाई न्यायमा भेट्न अति दयालु हुनुहुन्छ। यसरी ‘शान्ति र सुरक्षा’ नै ती मानिसहरूका मुखबाट निस्कने पुकार बन्छ, जसले फेरि कहिल्यै परमेश्वरका जनहरूलाई तिनीहरूको अपराधहरू र याकूबको घरानालाई तिनीहरूको पापहरू देखाउन तुरहीझैँ आफ्नो स्वर उठाउने छैनन्। यी भुक्न नचाहने गूंगा कुकुरहरू नै अपमानित परमेश्वरको न्यायोचित प्रतिशोध भोग्नेहरू हुन्। पुरुष, युवतीहरू, र साना बालबालिकाहरू सबै एकसाथ नष्ट हुन्छन्।” Testimonies, volume 5, 210, 211.

दानिएल अध्याय ११ का पद एक र दुई सन् १९८९ मा अन्तको समयबाट आरम्भ हुन्छन्, जस्तै पद दस पनि। पद दुईले इतिहासलाई डोनाल्ड ट्रम्पको पहिलो कार्यकालसम्म लैजान्छ, र त्यसपछि त्यस छैटौँ सबैभन्दा धनी राष्ट्रपतिदेखि सातौँ राज्य (संयुक्त राष्ट्रसंघ) सम्मको, जो सिकन्दर महानद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, एउटा गुप्त इतिहास छोड्छ। पद दुईमा उल्लिखित धनी राजा क्षयर्ष र सिकन्दर महानका बीचमा आठ फारसी राजाहरू थिए। पद दुईदेखि पद तीनसम्मको गुप्त इतिहासले आठ राजाहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छ। यसरी, ट्रम्पको पहिलो कार्यकालको समाप्तिदेखि बाइबलीय भविष्यवाणीको सातौँ राज्यसम्म, दानिएल अध्याय ११ को पद दुईदेखि तीनसम्मको गुप्त इतिहासलाई व्याप्त गर्ने गरी जम्मा दस राजाहरू छन्।

दस संख्या परीक्षा वा जाँचको प्रतीक हो, र त्यही इतिहासमा हुने परीक्षा पशुको प्रतिमाको गठन हो। छैटौँ सबैभन्दा धनी राष्ट्रपतिले २०१५ मा आफ्नो पहिलो चुनावी अभियानदेखि नै वैश्वीकरणवादीहरूलाई उद्देलित गराउँछन्, र त्यसो गर्दा उनले प्रकाशको पुस्तक अध्याय एघारका दुई साक्षीहरू र नास्तिकताका अजिङ्गर-पशुबीचको संघर्षको आरम्भलाई चिह्नित गर्छन्, जो पद सोह्र र एकचालिसको आइतबार व्यवस्थासम्म निरन्तर रहन्छ। त्यस युद्धभित्र डोनाल्ड ट्रम्प अजिङ्गरलाई उद्देलित गराउने पहिलो राष्ट्रपति थिए र उनी अन्तिम पनि हुन्। ट्रम्प पृथ्वी-पशुको अन्तिम राष्ट्रपति हुन्, र ट्रम्प सातौँ राज्यका पहिलो अगुवा बन्नेछन्। यसरी ट्रम्पले दस राजाहरूमध्ये पहिलो र अन्तिमको

प्रतिनिधित्व गर्छन्, र दसले परीक्षा वा जाँचलाई प्रतिनिधित्व गर्छ।

१७७६, १७८९ र १७९८ ले तीनवटा इतिहासहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसले आठौँ राष्ट्रपति सातजनामध्येको हो भन्ने कुरा स्थापित गर्छन्। १७७६ ले स्वतन्त्रताको घोषणापत्रको प्रकाशन तथा पहिलो र दोस्रो महाद्वीपीय कांग्रेसहरूको इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्छ। १७८९ ले इतिहासको त्यो अवधिलाई प्रतिनिधित्व गर्छ जब परिसंघका धाराहरू तयार गरिए। यो अवधि १७८९ मा आरम्भ भयो, र १७८९ मा संविधानको प्रकाशनसँगै समाप्त भयो। १७९८ ले Alien and Sedition Acts को प्रकाशन, तथा बाइबलीय भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यको रूपमा पृथ्वीको पशुको आरम्भलाई प्रतिनिधित्व गर्छ।

महाद्वीपीय कांग्रेसहरू पहिलो कांग्रेस र अन्तिम कांग्रेसका दुई भविष्यसूचक अवधिहरूमा विभाजित छन्। पहिलो महाद्वीपीय कांग्रेसका दुई अध्यक्ष थिए, र पेटन र्यान्डल्फ पहिलो अध्यक्ष थिए। दोस्रो महाद्वीपीय कांग्रेसका छ जना अध्यक्ष थिए। पेटन र्यान्डल्फ पहिलो र दोस्रो दुवै महाद्वीपीय कांग्रेसका पहिलो अध्यक्ष थिए। पहिलो र दोस्रो महाद्वीपीय कांग्रेसहरूको इतिहासभरि जम्मा आठ अध्यक्षीय कार्यकाल थिए। पेटन र्यान्डल्फ पहिलो र दोस्रो दुवै महाद्वीपीय कांग्रेसका पहिलो अध्यक्ष थिए—यो एक भविष्यसूचक अवधि थियो, जसमा आठ अध्यक्षीय कार्यकाल थिए, तर ती दुई अवधिमध्ये प्रत्येकको पहिलो अध्यक्ष एउटै व्यक्ति थियो। त्यसकारण, यद्यपि आठ अध्यक्षीय कार्यकाल थिए, वास्तवमा केवल सात जना अध्यक्ष मात्र थिए। पहिलो अध्यक्ष सात जना अध्यक्ष भएका व्यक्तिहरूमध्ये दुई पटक पहिलो अध्यक्ष थिए, र त्यसकारण र्यान्डल्फले त्यो आठौँलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जो सातमध्ये कै थियो, र दुई साक्षीहरूको आधारमा उनले पहिलो वास्तविक अध्यक्ष जर्ज वाशिङ्टनको प्रतिरूप धारण गर्छन्।

वाशिङ्टनलाई रान्डोल्फद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, र त्यसैले वाशिङ्टनको प्रतीकको रूपमा रान्डोल्फले रान्डोल्फ पहिलो राष्ट्रपति थिए भन्ने भविष्यवाणीसम्बन्धी विशेषताहरू, साथै रान्डोल्फ सातमध्येका थिए र आठौँ थिए भन्ने कुरा पनि वहन गर्दछ। यसरी जर्ज वाशिङ्टन, पहिलो राष्ट्रपति तथा पहिलो कमाण्डर-इन-चीफको रूपमा, भविष्यवाणीगत दृष्टिले आठौँ पनि थिए, र सातमध्येका थिए; अनि ट्रम्प, अन्तिम राष्ट्रपतिको रूपमा, पनि आठौँ हुनेछन्, अर्थात् सातमध्येका।

दोस्रो महाद्वीपीय कांग्रेसका दोस्रो अध्यक्ष जोन ह्यान्कक थिए। दोस्रो महाद्वीपीय कांग्रेस १७८९ मा समाप्त भयो। १७८९ देखि १७८९ सम्मको अवधि परिसंघका लेखहरूको इतिहासलाई चिन्हित गर्छ। यस अवधिलाई १७८९ को मितिद्वारा, अर्थात् संविधानको प्रकाशनद्वारा, प्रतीकात्मक रूपमा जनाइएको छ। त्यस अवधिमा आठ जना अध्यक्षहरू पनि थिए। परिसंघका लेखहरूले पहिलो संविधानको प्रतिनिधित्व गर्थे, तर परिसंघका लेखहरूको दुर्बलताले त्यसको प्रतिस्थापन गरायो, र १७८९ मा तेह्र उपनिवेशहरूद्वारा संविधानको अनुमोदन भयो।

त्यस अवधिमा रहेका आठ अध्यक्षहरूमा त्यस्ता सात अध्यक्ष समावेश थिए जो अघिल्ला दुईवटा Continental Congresses ले प्रतिनिधित्व गरेको अवधिको इतिहासमा अध्यक्ष थिएनन्, र एक जना त्यस्ता थिए जो त्यस पहिलो भविष्यवाणीगत अवधिमा अध्यक्ष थिए। John Hancock ले दोस्रो Continental Congress मा पनि सेवा गरे, र Articles of Confederation ले प्रतिनिधित्व गरेको अवधिमा पनि। भविष्यवाणीगत स्तरमा, दुईवटा Continental Congresses को समयमा अध्यक्ष रहेका पुरुषहरू केवल सात जना मात्र थिए; यसरी भविष्यवाणीगत रूपमा John Hancock, Articles of Confederation को अवधिका आठमध्ये एक थिए, तर उनी अघिल्लो अवधिका ती सात पुरुषहरूमध्ये एक पनि थिए। त्यसकारण उनी आठौँ थिए, जो ती सातमध्येका थिए।

पहिलो अवधिसँगै समान रूपमा, १७८९ देखि १७८९ सम्मद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको दोस्रो भविष्यवाणीमूलक अवधिमा पनि एक राष्ट्रपति (Hancock) थिए, जो आठौँ थिए, र सातमध्येका थिए; जसरी १७७६ द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको पहिलो भविष्यवाणीमूलक अवधिमा Randolph थिए।

आठ-आठ राष्ट्रपतिहरूका दुवै अवधिमा, सातमध्येका आठौँको गूढता प्रतिरूपित गरिएको छ। ती दुई अवधिहरूले यस कुराको साक्षी दिन्छन् कि पहिलो वास्तविक राष्ट्रपति (Washington) सँग पनि, Randolph द्वारा प्रतिरूपित उनको नमूनात्मक संकेतद्वारा, उनको प्रतीकवादसँग संलग्न भविष्यवाणीसम्बन्धी गूढता थियो। यी तीन साक्षीहरूले Trump लाई सम्बोधन गर्छन्। अध्याय एघारका पद एक र दुईमा प्रतिरूपित Trump लाई केवल उनको पहिलो कार्यकालद्वारा चित्रित गरिएको छ, जुन दोस्रो निर्वाचन अतल कुण्डको जनावरद्वारा चोरिएपछि समाप्त भयो।

ती पदहरूलाई पूरा गर्ने इतिहासभित्र, सबैभन्दा धनी राजाको (क्षयर्ष) त्यस बिन्दु र अलेक्जेन्डर महानको प्रवेशबीच एक गुप्त इतिहास समावेश छ, जसले आइतबारको व्यवस्थालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जब दश राजाहरू छोटो समयका लागि सातौँ राज्य बन्छन्। धनी राजा र आफ्नो सातौँ राज्य पोपसत्तालाई दिन सहमत हुने ती दश राजाहरूका बीचमा आठ राजाहरू थिए। पद दुईदेखि पद तीनसम्मको गुप्त इतिहास बनाउने ती आठ राजाहरूले 1776, 1789 र 1798 को इतिहासमा आठ राष्ट्रपतिहरूका दुई साक्षीहरू भेटाउँछन्।

त्यो इतिहासले बाइस वर्षको प्रतीकवाद वहन गर्दछ, जसले यसलाई दिव्यता मानवतासँग संयुक्त हुने बेला एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने इतिहासको रूपमा पहिचान गराउँछ। यसले “सत्य” को साक्षी पनि वहन गर्दछ, किनकि आरम्भले स्वतन्त्रतालाई चिह्नित गर्दछ र अन्तले स्वतन्त्रताको हटाइलाई चिह्नित गर्दछ, जबकि 1776 पछिका तेह्र वर्षमा तेह्र उपनिवेशहरूले संविधानलाई अनुमोदन गरे। यसले आठ राजाहरू (राष्ट्रपतिहरू) का दुई अवधिहरूलाई पनि पहिचान गर्दछ, जसमा दुवैले सातमध्ये आठौँ हुने रहस्य समेटेका छन्।

२०१६ मा छैटौँ राष्ट्रपति भएका ट्रम्पले, साथै छैटौँ राज्यका अन्तिम शासकको रूपमा, क्रमिक रूपमा आउने दस राजाहरूमध्ये पहिलो र अन्तिम दुवैलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्छन्। संख्या दसले त्यस इतिहासको परीक्षाको प्रक्रियालाई चिह्नित गर्छ, र आइतबारको व्यवस्थामा अघि बढेर त्यहीँ समाप्त हुने परीक्षा भनेको पशुको प्रतिमाको गठन हो। नबूकदनेसरको पशु-स्वप्नको प्रतिमाले आठ राज्यहरूको प्रतिनिधित्व गर्दछ, र यसरी त्यसले यो साक्षी प्रदान गर्दछ कि पशुको प्रतिमासम्बन्धी परीक्षा “आठ” संख्याद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

मक्काबीहरूको वंशको परीक्षाको इतिहासमा, जसले धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवादको सिङ्गको वंश र एन्टिओकस तृतीयद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको धर्मत्यागी रिपब्लिकनवादको सिङ्गको वंशलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, ती वंशहरू र सिङ्गहरू एकै सिङ्गमा एकत्रित हुन्छन्, जो पोपसत्ताको एउटा प्रतिमा हो। यही इतिहासमा, परमेश्वरको प्रतिमा एक लाख चवालीस हजारका रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएकाहरूमा पूर्णतः र स्थायी रूपमा पुनरुत्पादित हुन्छ।

चालीसौँ पदको लुकेको इतिहास दोस्रो पददेखि तेस्रो पदसम्मको लुकेको इतिहासभित्र, र दसौँदेखि पन्ध्रौँ पदसम्मका पदहरूको इतिहासभित्र खोलिएको छ। जब ट्रम्प २० जनवरी, २०२५ मा आफ्नो शपथग्रहणको समयमा सातमध्येका आठौँ राष्ट्रपति बन्छन्, तब जर्क्स र सिकन्दर महान् बीचका आठ राजाहरूले पशुको प्रतिमाको गठनको आगमनलाई चिह्नित गर्छन्, र ट्रम्पले क्रमिक दस राजाहरूमध्ये पहिलो र अन्तिमलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्।

हामी यो अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

अनि मैले सिंहासनमा बस्नुहुनेको दाहिने हातमा भित्रपट्टि र पछाडिपट्टि लेखिएको, सात मोहोरले बन्द गरिएको एक पुस्तक देखें। अनि मैले एक बलियो स्वर्गदूतलाई ठूलो स्वरले घोषणा गर्दै गरेको देखें, “यस पुस्तकलाई खोल्न र त्यसका मोहोरहरू फुकाउन योग्य को छ?” अनि स्वर्गमा, न पृथ्वीमा, न पृथ्वीमुनि कसैले पनि त्यस पुस्तकलाई खोल्न, यहाँसम्म कि त्यसतर्फ हेर्न पनि सकेन। अनि म धेरै रोएँ, किनकि त्यस पुस्तकलाई खोल्न, पढ्न, वा त्यसतर्फ हेर्न योग्य कोही पनि भेटिएन। तब प्राचीनहरूमध्ये एकजनाले मलाई भने, “नरोऊ: हेर, यहूदाको कुलको सिंह, दाऊदको मूलले विजय प्राप्त गर्नुभएको छ, ताकि उहाँले त्यो पुस्तक खोल्न र त्यसका सातै मोहोर फुकाउन सकून्।” अनि मैले हेरेँ, र हेर, सिंहासनको बीचमा, चार जीवित प्राणीहरूको बीचमा, र प्राचीनहरूको बीचमा, मारिएको जस्तै देखिने एक थुमा उभिएको थियो, जसका सात सिङ र सात आँखा थिए; यी नै सारा पृथ्वीभरि पठाइएका परमेश्वरका सात आत्माहरू हुन्। अनि उहाँ आउनुभयो र सिंहासनमा बस्नुहुनेको दाहिने हातबाट त्यो पुस्तक लिनुभयो। अनि जब उहाँले त्यो पुस्तक लिनुभयो, ती चार जीवित प्राणीहरू र चौबीस

प्राचीनहरू थुमाको सामु घोटो परे; तिनीहरूमध्ये प्रत्येकसँग वीणा र सन्तहरूका प्रार्थनाहरूले भरिएका सुगन्धित द्रव्यका सुनका कटौराहरू थिए। अनि तिनीहरूले यसो भन्दै एउटा नयाँ गीत गाए, “तपाईं त्यो पुस्तक लिन र त्यसका मोहोरहरू खोल्न योग्य हुनुहुन्छ; किनकि तपाईं मारिनुभयो, र आफ्नो रगतद्वारा हरेक कुल, भाषा, जाति र राष्ट्रबाट हामीलाई परमेश्वरका निम्ति छुटकारा दिलाउनुभयो; अनि हाम्रो परमेश्वरका निम्ति हामीलाई राजाहरू र पूजाहारीहरू बनाउनुभयो; र हामी पृथ्वीमाथि राज्य गर्नेछौं।” प्रकाश ५:१-१०।